

Begrundelse

En oplagt løsning vil være, at det land, der skal betale de sociale ydelser, skolen, hospitalet, hjemmehjælpen osv., også har krav på at kunne indkomstbeskatte de pågældende borgere – eller sende regningen til det land, der har beskatningsretten.

Det er komplet urimeligt, at man kan betale lav tysk skat og modtage høje danske ydelser af enhver art. Det land, der modtager skatten, må også betale ydelserne.

Jeg frygter, at den igangværende udvikling kan skabe uro og modsætninger i grænselandet, hvor f.eks. Bov Kommune taber 5 mio. kr. årligt alene på grænsegængere.

Det bliver ikke bedre af, at de relativt lave danske huspriser fører til omfattende tyske opkøb. 160 huse alene i Bov Kommune.

Derfor vil jeg gerne vide, om jeg skal arbejde med sagen i EU, eller om ministeren kan klare problemet med en dansk-tysk aftale, jf. også L 35 af 11. oktober 1995.

Svar (16/11 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Der gives i spørgsmålets begrundelse udtryk for, at det er urimeligt, at bopælsstaten, der leverer de sociale ydelser, ikke også modtager skatteprovenuet af grænsegængerens lønindkomst.

Der udtrykkes endvidere frygt for, at en lang række tyske lønmodtagere fremover vil bosætte sig i sønderjyske kommuner, hvor huspriserne er lavere end i Tyskland, og blive grænsegængere. Derved opnås lav tysk skat og høje danske sociale ydelser.

Spørgeren nævner, at problemerne kunne løses på to måder. Enten ved at bopælsstaten efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst har beskatningsretten til lønindkomsten, eller ved at arbejdsstaten refunderer bopælsstaten dennes udgifter til sociale ydelser, hospital m.m.

Jeg har forståelse for de danske grænsekommuners bekymringer om, at der i visse tilfælde kan opstå en uheldig asymmetri mellem på den ene side pligten til at yde sociale ydelser, og på den anden side retten til at kunne beskatte.

På den anden side skal man også være opmærksom på, at der jo i grænseområder som oftest er grænsegængere på begge sider af grænsen. Ved den dansk-tyske grænse således

ca. 1.000 grænsegængere på hver side af grænsen, og kommuneskatten af de tyske grænsegængerens lønindkomst tilfalder typisk de sønderjyske kommuner.

Endvidere har adgangen til kombinationen af lav tysk skat, høje danske sociale ydelser og billige danske huse jo eksisteret i mange år, uden at dette tilsyneladende har medført et misforhold mellem henholdsvis danske og tyske grænsegængere.

Der er en række væsentlige argumenter, der taler for at arbejdsstaten bør have beskatningsretten.

Samtlige Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler, på nær med Sverige, giver arbejdsstaten beskatningsretten til lønindkomst.

Dette er i overensstemmelse med bl.a. OECD's modeloverenskomst, og baggrunden herfor er bl.a., at størrelsen på lønnen netop er aftalt under hensyn til de skattemæssige forhold i arbejdsstaten. I forlængelse heraf må man også være opmærksom på, at det er uheldigt, hvis eksempelvis to kollegaer, der oppebærer ens løn, er undergivet vidt forskellige skattemæssige vilkår.

For et højskattelandsområde som Danmark er der endvidere en åbenbar risiko for, at bopælsbeskatning medfører, at danske lønmodtagere, bosat i et grænseområde, flytter til den anden side af grænsen. Erfaringerne med Sverige, hvor grænsegængere efter den gældende nordiske dobbeltbeskatningsaftale beskattes i bopælsstaten, illustrerer med al ønskelig tydelighed faren herfor.

Sidstnævnte er baggrunden for, at Danmark ved revisionen af den nordiske dobbeltbeskatningsaftale, som finder sted for tiden, har lagt stor vægt på at få ændret bopælsbeskatningen til sædvanlig kildestatsbeskatning.

Man bør endvidere holde sig for øje, at arbejdsstaten rent faktisk også afholder en række udgifter. Ud over udgifterne til eksempelvis infrastruktur m.m., følger det af EU's regler om social sikring af arbejdstagere (EF-forordning 1408/71), at grænsegængere er socialt sikret i arbejdsstaten, som derfor skal finansiere en række sociale ydelser.

En tysk grænsegænger oppebærer således eksempelvis sygedagpenge og barselsdagpenge fra Danmark, samt har ret til dansk sygesikringsbevis og gratis hospitalsbehandling. Tilsvarende principper finder omvendt anvendelse for danske grænsegængere. Retten til ydelserne er uafhængig af, om arbejdsstaten har beskatningsretten eller ej.